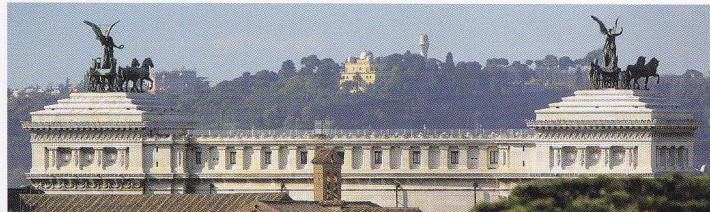
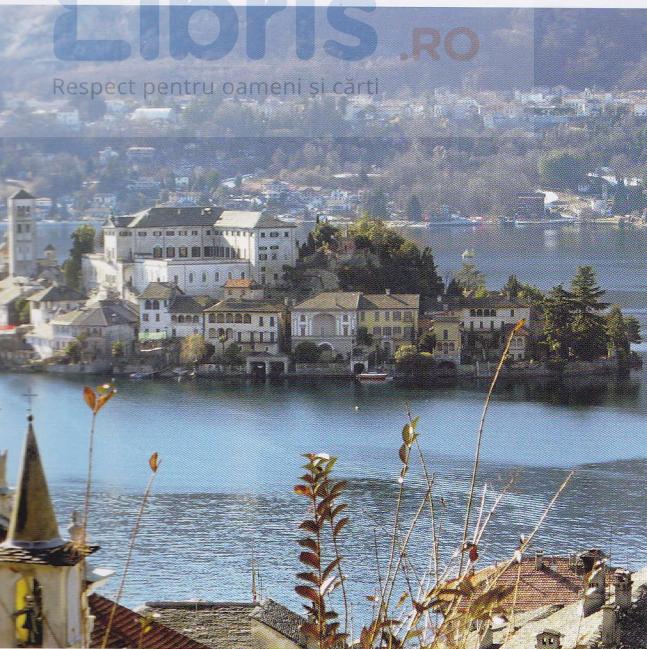

100 de minuni ale Italiei

All

Prefață 5

NORD

Aosta	8
Parcul Național Gran Paradiso	10
Insulele Borromeice	12
Lacul Orta	14
Torino	16
Langhe	18
Lacul Maggiore	20
Lacul Como	22
Bergamo	24
Milano	26
Pavia	28
Grazzano Visconti	30
Mantova	32
Lacul Garda	34
Verona	36
Padova	38
Vicenza	40
Vilele lui Palladio	42
Cortina	44
Venetia	46
Burano și Murano	48
Trento	50
Rovereto	52
Aquileia	54
Trieste	56
Cinque Terre	58
Genova	60
Portofino	62

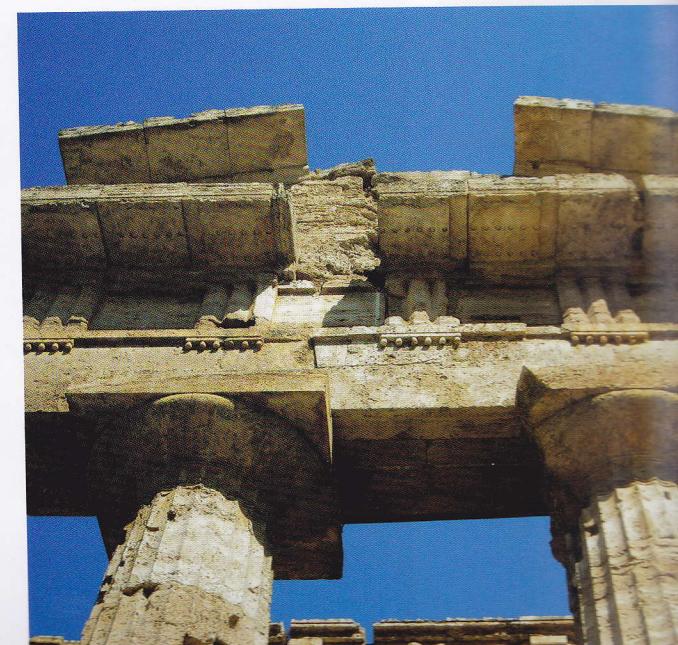
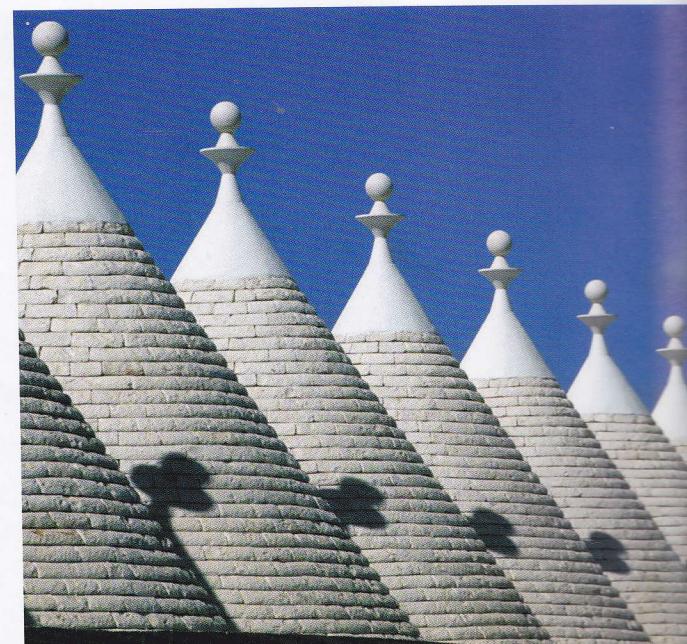
CENTRU

Castell'Arquato	64
Ferrara	66
Parma	68
Modena	70
Bologna	72
Ravenna	74
Lucca	76
Pisa	78
Populonia	80
Florența	82
Chianti	84
Arezzo	86
Volterra	88
Parco dell'Uccellina	90
San Gimignano	92
Siena	94
San Galgano	96
Crete Senesi	98
Pienza	100

Orvieto	108
San Marino	110
Urbino	112
Grotte di Frasassi	114
Conero	116
Parcul National Abruzzi	118
Bomarzo	120
Cascadele Marmore	122
Roma	124
Vaticanul	126
Ostia Antica	128
Grădinile Tivoli	130
Grădina de la Ninfa	132

SUD SI INSULE

Castelul regal de la Caserta	134
Ischia și Procida	136
Neapole	138
Sorrento	140
Capri	142
Pompeii	144
Ercolano	146
Paestum	148
Positano	150
Amalfi	152
Ravello	154
Certosa di Padula	156
Insulele Tremiti	158
Ostuni	160
Lecce	162
Bari	164
Alberobello	166
Matera	168
Insulele Eoliene	170
Taormina	172
Catania	174
Piazza Armerina Villa del Casale	176
Siracuza	178
Val di Noto	180
Caltagirone	182
Selinunte	184
Segesta	186
Agrigento	188
Palermo	190
Monreale	192
Insulele Egadi	194
Pantelleria	196
Arcipelago della Maddalena	198
Golful Orosei	200
Villasimius	202
Barumini	204
Costa Verde	206
Credite foto	208

• PATRIMONIU
MONDIAL UNESCO

Centru urban

PERIOADA OPTIMĂ

Sfârșitul primăverii și vară pentru vizitarea castelelor, iarnă pentru cei interesanți de sporturile de iarnă.

CAZARE

O mare varietate de hoteluri, inclusiv pensiuni (pat și mic dejun)

GASTRONOMIE

Trebuie neapărat să gustați *Fonduta alla Valdostana*, un delicios amestec de brânză Fontina, gălbenuș de ou și lapte sub formă de cremă, care se mănâncă pe pâine prăjitură sau *Civet di Camoscio*, o tocănă de capră condimentată.

Antica Porta Pretoria
a fost una dintre
principalele porți ale
orașului de-a lungul
drumului nord-sud.

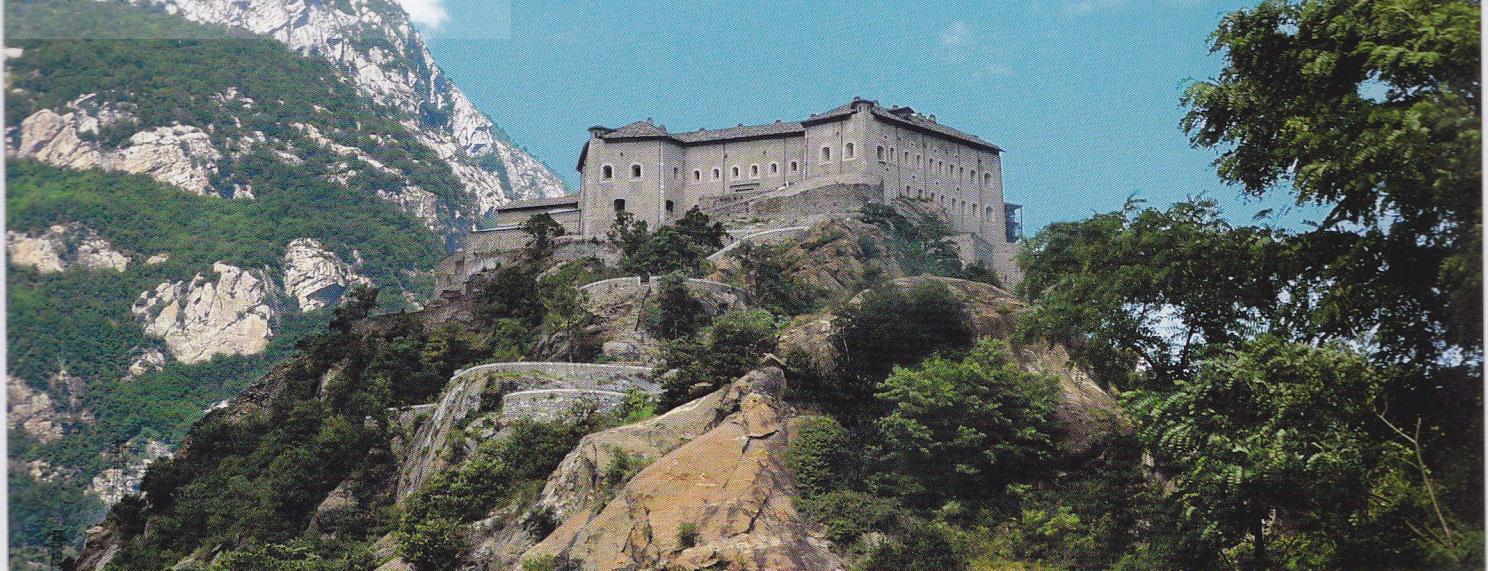

Adăpostită la poalele Alpilor, Aosta este un oraș în care drumurile, râurile, cultura și istoria se întrepărund. Orașul se află la confluența râurilor Buttier și Dora Baltea și la întretăierea a două drumuri antice care duc spre nord: unul

către pasul Marele Saint Bernard, celălalt către pasul Micul Saint Bernard.

Romanii și-au stabilit aici o tabăra militară și au păstrat poziția strategică pentru avantajele ei comerciale și de apărare. Structura construită de romani, ale cărei vestigii se mai pă-

trează și astăzi, era un simplu grilaj, cu două drumuri care se intersectau în unghiuri drepte, cu porți în ziduri care conduceau spre oraș de-a lungul lor. Multe ruine romane se păstrează în bune condiții și astăzi și constituie scheletul pe care au fost ridicate ul-

rior clădirile medievale. Anumite părți din ziduri și turnuri se folosesc și în prezent. Dacă străbatem zona din afara zidurilor medievale ale „vechiului” oraș, ajungem la Collegiata di Sant'Orso, un complex religios care se remarcă printr-un impresionant turn cu ceas de 46 m. Construcția cu patru nivele are în partea de sus ferestre divizate vertical și a fost construită între 994 și 1025 d.Hr. (anumite zone au fost reconstruite în secolul XV) și este cea mai importantă clădire medievală din oraș.

Biserica are un interior gotic decorat cu fresce, datând din secolul XI și un cor din lemn (sec. XIV). O mare parte din zidurile medievale ale orașului și multe turnuri s-au păstrat.

Porta Pretoria, care se păstrează încă, este una dintre cele două porți importante de intrare în oraș dacă parcurem drumul nord-sud. În zidurile de lângă poartă, putem vedea încă bucăți din porțiunile de marmură folosite pentru a delimita zidurile.

Străji ale trecutului

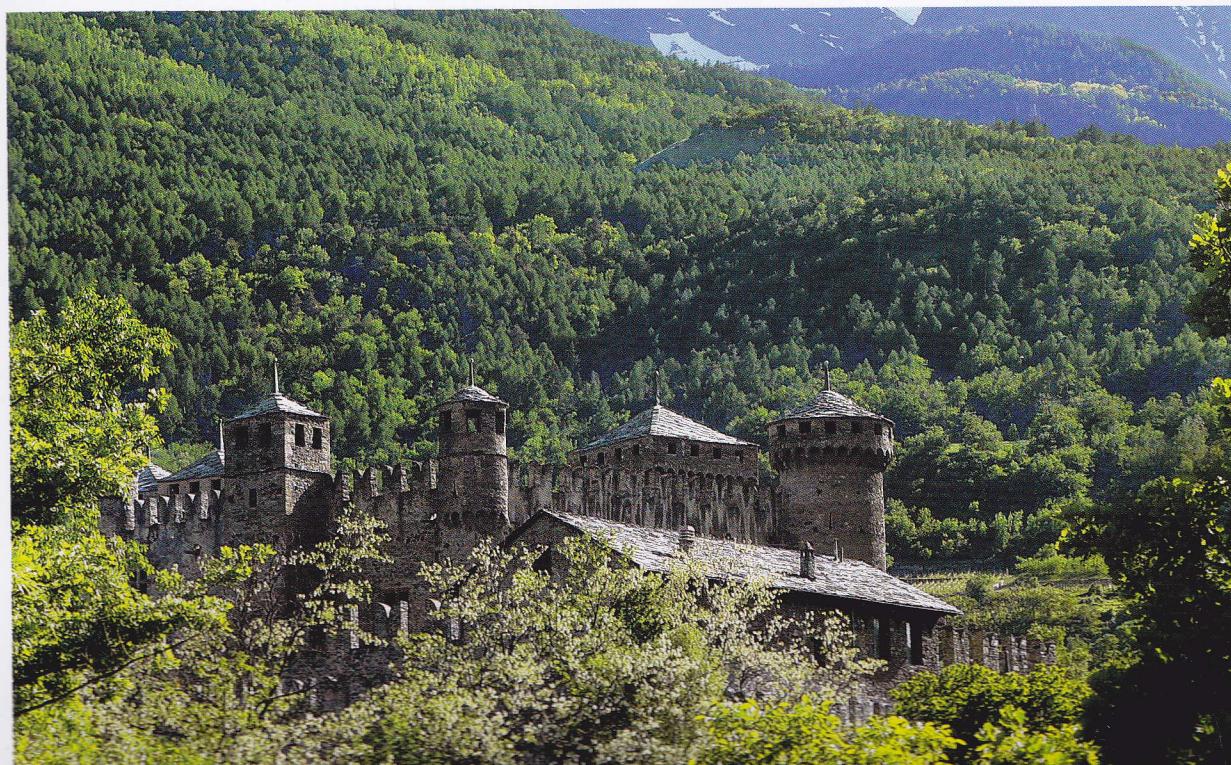
În Valea Aosta se află circa 150 de clădiri medievale, inclusiv castele, turnuri și locuințe fortificate. Întreaga zonă din jurul orașului Aosta este prevăzută cu fortificații, care au fost martore ale intensei istorii feudale a regiunii. Castelul Fenis este cel mai renumit dintre aceste fortificații. A fost construit de prințul de Challant care a domnit în regiune și voia să

folosească acest castel pentru a controla negoțul cu fier din zonă.

Spre deosebire de splendoarea exterioră a castelului Fenis, castelul Issogne nu impresionează privit din exterior, dar palatul adăpostește interioare splendide, decorate cu fresce care înfățișează viața medievală cotidiană.

Dintre castelele din Valle d'Osta se remarcă Forte di Bard, care a aparținut familiei regale de Savoia. Datorită pașunii pentru vânătoare a regelui Vittorio Emanuele, castelul a fost renovat în secolul XIX pentru a putea găzdui oaspeții acestuia. Redeschis parțial publicului, în prezent peste 3600 m² din suprafața totală sunt dedicati expozițiilor permanente și temporare.

Valle d'Aosta este renumită pentru castele sale, impunătoare vestigii ale trecutului care îi încântă pe vizitatorii din lumea întreagă. Forte di Bard (sus) și Castelul Fenis (jos).

Parcul Național Gran Paradiso

Un refugiu nepoluat pentru flora și fauna alpine

PERIOADA OPTIMĂ

Din mai până în octombrie pentru plimbări, atenție însă la zăpada care se topește mai greu.

SFATUL NOSTRU

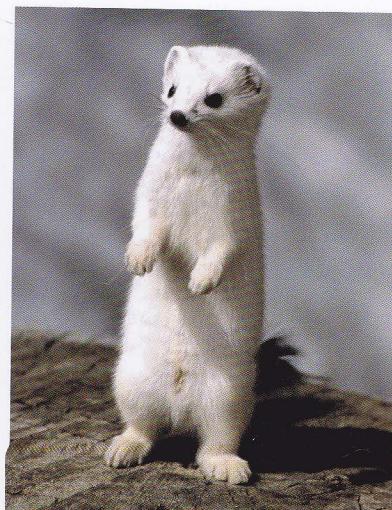
Treceți neapărat pe la centrul dedicat vizitatorilor și procurați-vă hărți și trasee turistice.

SUVENIRURI

Mierea și brânza din zonă.

Peisajul alpin al Parcului Național Gran Paradiso, un adevărat paradiș pentru iubitorii de natură dornici de ținuturi sălbaticice, este rodul intervenției inspirate a ghețarilor și a vechilor cursuri ale râurilor. Munții și văile sale sunt variat colorate, de la nuanțele de verde închis ale pădurilor la albul strălucitor al ghețarilor care acoperă cele mai înalte culmi și scăpesc în soare.

Numele parcului provine de la culmea muntoasă ce domină regiunea, Gran Paradiso, cel mai înalt multe din Italia. Considerat a fi un munte destul de accesibil ascensiunilor din Alpi, a devenit favoritul excursioniștilor de toate vîrstele, mai mult sau mai puțin pricopuți la ascensiuni. Acest parc național, care are o suprafață de circa 2100 km² și trece granița în Franță, îndatorează bogăția faunei pasiunii Regelui Vittorio Emanuele pentru vânătoare. În 1856 el a stabilit că această zonă va deveni rezervă naturală pentru a împiedica dispariția caprelor sălbatici. Abia în 1922 rezerva a fost recunoscută ca parc național, cel dintâi din Italia, și multe dintre potecile și drumurile create atunci sunt folosite

și astăzi de excursioniști care vin să se bucure de frumusețea și singurătatea pajiștilor alpine, a lacurilor și munților acoperiți de zăpadă.

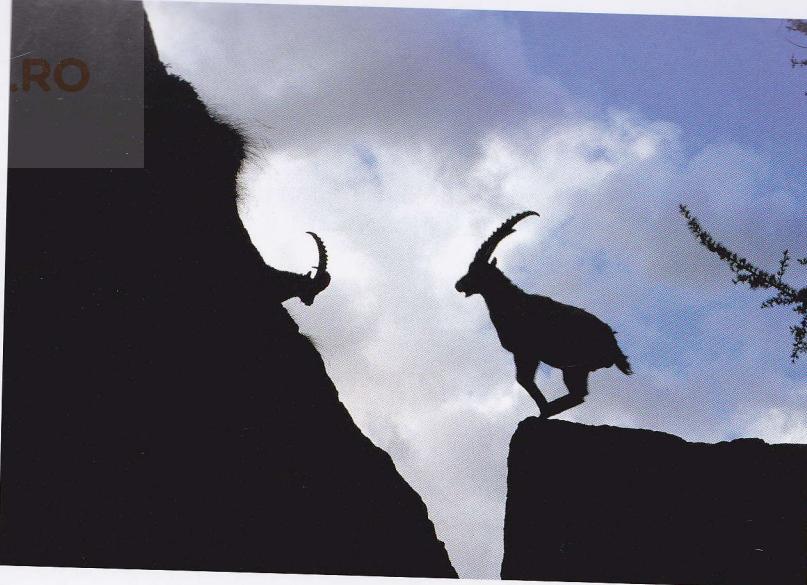
Paradis pentru iubitorii de natură

Văile sunt acoperite de păduri de zadă, presărate cu brazi, pini elvețieni și ici și colo brazi argintii, în timp ce pantele munților sunt acoperite de pășuni verzi alpine care sunt presărate cu flori la sfârșitul primăverii. Pe măsură ce urcăm, peisajul se schimbă și întâlnim stânci și ghețari.

Acest peisaj extrem de variat reprezintă cadrul unui muzeu natural, iar structura geologică a parcului, varietatea climatului și poziția sa geografică fac din el habitatul ideal al unui impresionant număr de specii de plante și animale.

Simbolul parcului este capra-sălbatică, o capră albă de munte cu coarne masive care poate fi reperată cu ușurință în zona protejată.

Vizitatorii vor fi încântați să descoreze și capra neagră, câini-de-preerie, hermine, vulturii regali și potârnichi albi.

Apusul este cel mai potrivit moment pentru a admira Parcul. (dreapta sus)

Astăzi Parcul adăpostește mai mult de 4000 de specii sălbaticice, unele înflorind iarna, iar altele primăvara, precum Steaua din Bethlehem. (stânga jos)

Cei 1700 km de poteci marcate ale parcului fac din Parcul Național Gran Paradiso un paradiș pentru amatorii de drumeții. Cei experimentați pot opta pentru văile din sud mai izolate, care sunt liniștite și sălbaticice.

Un drum de trei ore de la Introd la Orvielles este uimitor și oferă priveliști minunate ale culmilor Gran Paradiso, iar drumul care vă conduce spre Rhemes Notre Dame, deși prezintă anumite dificultăți, vă va oferi prilejul să admiră peisaje mirifice și animale care trăiesc pe pășunile din înaltul munților. Cea mai prielnică perioadă pentru drumeții este din mai până în octombrie, dar nu uitați că zăpada zăbovește pe cărări chiar și vara.

Iubitorii de plante nu trebuie să rateze Grădina Botanică Paradisia din Valnontey, care poartă numele unui crin alb care crește pe pajiștile alpine, *Paradisea Liliastrum*. Grădina botanică adăpostește peste o mie de specii de plante de munte, precum și diferite habitate, de la pădurile de arin la morenă. Cea mai indicată modalitate de a vizita parcul este de a rămâne peste noapte într-unul din numeroasele *rifugi*, care sunt ceva mai mult decât o colibă, dar mai puțin confortabile decât un hotel. Aceste refugii sunt cele mai potrivite pentru o experiență montană autentică, oferindu-vă ocazia nu doar de a surprinde viața în sălbăticie, ci și de a gusta bucatele locale specifice.

Mergând cu trenul cam o oră și jumătate spre Stresa di Milano, Stazione Centrale sau Porta Garibaldi. Vapoare spre insule pleacă la intervale regulate din Arona, Stresa, Baveno.

PERIOADA OPTIMĂ

Aprilie până la jumătatea lui septembrie.

SFATUL NOSTRU

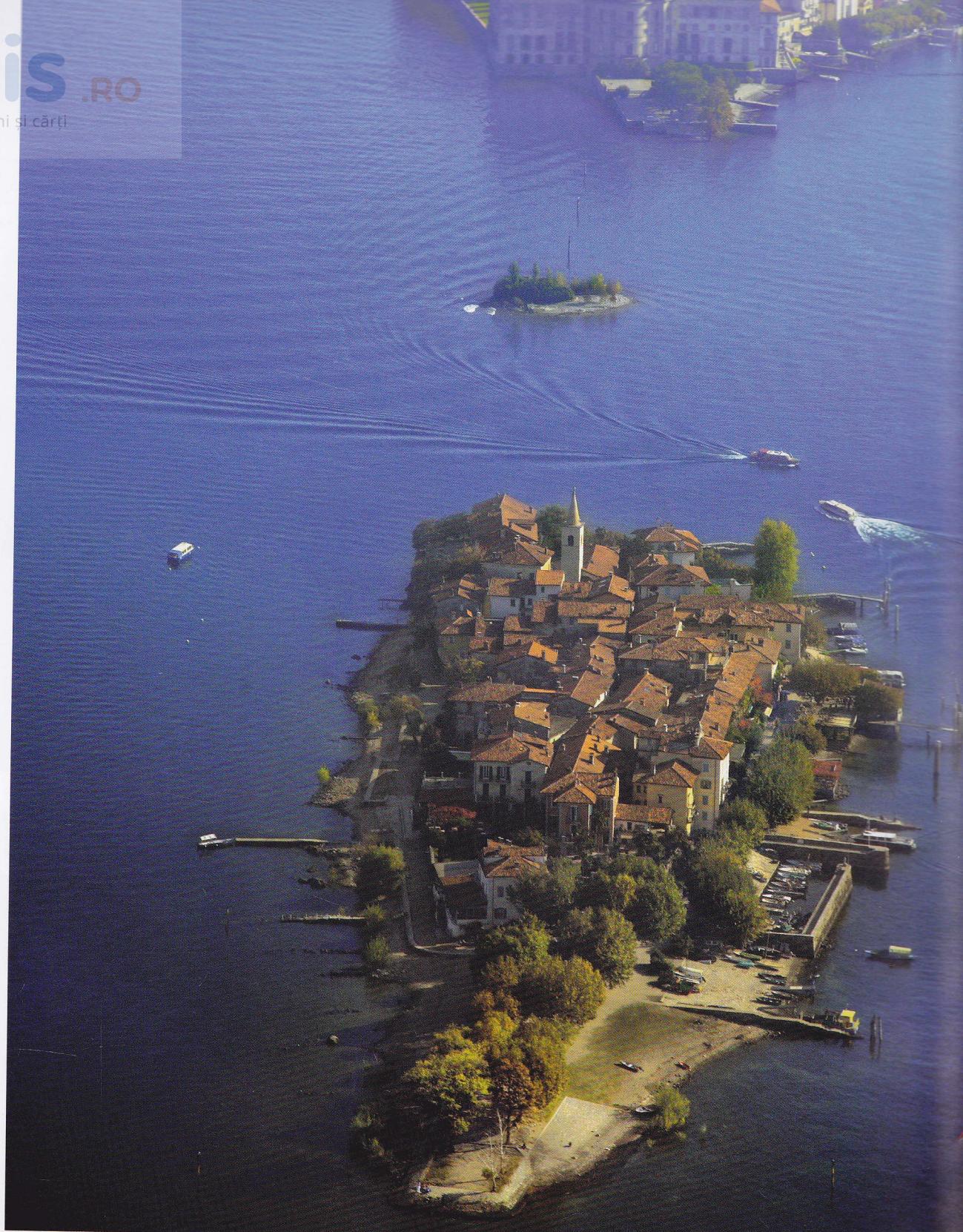
Sosii devreme, luai un cappuccino și o brișcă la Grand Hotel sau la Regina Palace.

Urați pe un feribot și petreceti dimineața pe Isola Bella, iar prânzul luai-l pe Isola Pescatori.

CAZARE

Hoteluri de până la patru stele.

Situate între Isola Madre și Isola Pescatori câteva specii de păsări s-au colonizat o insulă ce le aparține. Nici un feribot nu opreste aici, iar turiștii o pot admira numai prin obiectivul aparatelor de fotografat sau de filmat.

Insulele Borromeice

Frumuseți plutitoare pe ape albastre adânci

O destinație turistică unică și renumită pe plan mondial, Insulele Borromeice sunt un adevărat paradis populat de palmieri, lămi și plante subtropicale, precum și de vile luxoase și palate în stil baroc. Situate în Lacul Maggiore, în apropiere de Stresa, insulele poartă numele unei familii lombarde,

Borromeo, nobilă și bogată, care le-a dobândit în secolul XVI și le-a transformat în ținutul elegant și maiescios pe care-l putem admira astăzi.

În amintirea tuturor mamelor

Isola Madre este cea mai mare din grup și poate cea mai caracteristică, datorită atmosferei sale încântă-

toare și pașnice. La începutul Evului Mediu era cunoscută sub numele de Isola di San Vittore sau Isola Renata și făcea parte din sistemul de apărare al lacului. Din păcate, nu s-a mai păstrat nimic din castelul care exista acolo odinioară și nici din baptisteriul și din capela San Vittore. Insula a fost dobândită în 1501 de contele Lancillot

pentru familia Borromeo, care a inițiat transformarea sa și construirea vilei somptuoase și a grădinii botanice din jur. Aceasta este renumită pentru uimitoarea varietate de plante rare și flori exotice, care conferă locului alură unei insule tropicale.

Este o adevărată placere să străbate această grădină botanică populată de azalee, rododendroni, camelii, glicină, lămâi, portocali, mandarini, hibiscus și ginkgo biloba. Mai mult, veți putea întâlni păuni, papagali și fazani care se plimbă liberi peste tot. Grădina botanică adăpostește de asemenea cel mai mare exemplar de Cupressus cashmeriana (conifer) din Europa, care are peste 200 de ani.

Înainte de a fi deschise publicului în 1978, încăperile vilei au fost mobilate cu piese de mobilier, tablouri și tapiserii preluate din diferite reședințe istorice de familie. Camera de primire găzduiește tablouri splendide aparținând unor pictori lombardi importanți din secolul XVII, precum Stefano Danedi și Ercole Procaccini cel Tânăr, în timp ce în Camera Păpușilor există o colecție interesantă de păpuși franceze și germane din secolul XIX. Trebuie să vedeați neapărat colecția de marionete și teatrele de păpuși datând din secolele XVII-XIX.

Insula Isabellei

Dacă privim splendida Isola Bella, chiar vizavi de Stresa, este foarte greu de crezut că aceasta a fost până în secolul XVII doar o stâncă pustie. În 1630 contele Carlo III Borromeo a decis să o transforme într-o oază barocă pentru soția sa Isabella. Sub conducerea arhitectului Angelo Crivelli, au fost aduse tone de

pământ de pe uscat și a început construirea impresionantei vile înconjurate de o grădină. Este unul dintre cele mai splendide și mai bine păstrate exemple de grădină barocă din Italia. Construită sub forma unei piramide care avea în vârf o statuie imensă reprezentând un unicorn ce purta pe spate lubirea, grădina este concepută sub forma a zece terase care coboară spre lac. Este decorată cu fântâni, bazine, perspective arhitectonice, un teatru în aer liber și un număr mare de statui care reprezintă personificări ale anotimpurilor, râurilor și vânturilor. Climatul temperat a permis dezvoltarea a nenumărate tipuri de vegetație, printre care spaieri cu grapefruit și Citrus aurantium, orhidee și plante carnivore.

Una dintre atracții o reprezintă grotele încrustate cu scoici și oglinzi din marmură: un loc răcoros unde te poți adăposti ca să scapi de fierbințeala zilelor de vară.

Insula Pescarilor

Isola Pescatori, numită și Isola Superiore, contrastează pregnant cu celelalte insule, pentru că și-a păstrat aspectul pitoresc al unui sat pescăresc cu străzi pietruite înguste, case ferme cătoare și un port cochet cu bărci de pescuit. Această insulă este locul ideal pentru a gusta cele mai gustoase varietăți de pește din lac: există numeroase restaurante unde se servesc preparate excelente din pește, iar unele au terase izolate, de departe de îngheșuală și zgromot.

Grădinile suspendate ale Babilonului au plutit în derivă și s-au ivit pe neașteptate în Lombardia.

Detaliu din grădina barocă din secolul XVII, proprietate a familiei Borromeo construită pe zece terase împodobite cu fântâni, statui și plante exotice rare.

Lacul Orta

Desfăștarea perfectă

• PATRIMONIU
MONDIAL UNESCO

Sacri Monti din Piemont și Lombardia

PERIOADA OPTIMĂ

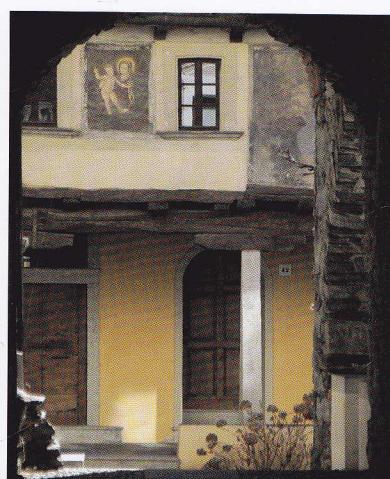
Din martie până în octombrie

PENTRU GURMANZI

Una dintre specialitățile zonei:
Risotto al persico

Lacul Orta, care are o suprafață de 18 km² și o adâncime de 143 m, este o mică bijuterie a regiunii Piemont. Aproape uitat în comparație cu faima de care se bucură cele trei mari lacuri din nordul Italiei (Como, Maggiore și Garda), acest lac este totuși fermecător, datorită peisajului mirific, a fascinantelor sale istorii și a bogăției de comori artistice. Fără îndoială cel mai romantic lac din Italia, Lacul Orta a fost sursă de inspirație pentru poeti, scriitori și artiști plastici secole de-a rândul. Singura sa comună, Orta San Giulio, este un loc încântător cu străzi pierdute înguste, vîle elegante cu grădini pline de flori, biserici pitorești, o mică piață cu față spre lac și o primărie din secolul XVI.

Un paradis al tihnei, departe de haosul și viața stresantă a marilor orașe, Lacul Orta este situat în mijlocul unei naturi opulente: azalee,

camelii și rododendroni, precum și palmieri, măslini și mimoze cresc în jurul lacului.

Colinele din împrejurimi sunt acoperite cu păduri de castani, stejari și mesteceni. Amatorii de drumeții vor găsi multe poteci care duc din orașe și sate până pe coline și munți.

Orta San Giulio, o așezare în care nu se circulă cu mașina, nu este un oraș turistic – majoritatea vizitatorilor vin din orașele și satele din împrejurimi pentru picnicuri în familie.

Via Olina, strada principală și promenada orașului, este paralelă cu malul și este ticsită de mici buticuri și magazine cu obiecte de artă și meșteșugărești. Piazza Motta, piața centrală, are deschiderea spre mal și este dominată de Palazzotto sau Palazzo Comunità, primăria decorată cu fresce și cu loggia ei elegantă cu coloane.

Faceți o pauză și relaxați-vă într-o din nenumăratele cafenele care

împânzesc piața și bucurați-vă de pri-
veliștea uimitoare a insulei San Giulio –
noaptea în special oferă o priveliște de
neuitat, datorită modului impresionant
în care este iluminată, ceea ce-i conferă
o atmosferă stranie.

Mica insulă San Giulio plutește
sclipitoare pe lac, dominată de
splondida bazilică și mănăstire din
secolul XIII.

Săriți într-o din miciile ambar-
cațiuni care așteaptă la mal destina-
rate vizitatorilor și ajungeți acolo cât
ai clipi.

Odată ajunși, luați-o pe strada îngustă și semicirculară care merge de-a lungul mănăstirii benedictine și a celor câteva vile. Acest drum, unde zărim pe neașteptate instantanee încântătoare ale lacului printre clădirile răzlețe, a fost botezat „Calea liniștii” (deși dacă mergeți în cealaltă direcție veți constata că are un alt nume, „Calea meditației”).

Biserica romanică, a cărei construcție a început în secolul IV, a fost clădită de San Giulio sau Julius, un asiduu fondator de biserici din insula greacă Egina.

Povestea spune că, ajutat de fra-
tele său Julian, construise deja 99 de
biserici până să ajungă pe malul Lacului Orta. După ce a scăpat de
viermii găunoși și a plantat flori și copaci, Julius a construit cea de-a o
suta biserică, pe care a închinat-o Sfinților Apostoli.

Edificiul este o adeverărată încântare: interiorul este aproape în între-
gime împodobit cu fresce minunate,
unele dintre ele datând din secolul XV.

Cea mai uluitoare piesă este pro-
babil amvonul șerpuț de marmură

neagră ce bate în verde în care sunt
sculptate figuri inspirate după mo-
dele saxonice. În cripta de dedesubt,
odihnind într-o urnă de cristal, se află
rămășițele pământești ale Sfântului
Julius.

Pornind pe vechile căi ale religiei

O altă atracție care aduce oame-
ni în Orta este Sacro Monte (literal
Muntele Sacru), unul dintre nume-
roasele altare montane ce pot fi gă-
site în regiunea lacului. Multe dintre
ele au fost construite începând de la
sfârșitul secolului XV pentru a oferi
pelerinilor creștini un loc sigur pen-
tru a-și dovedi credința: alternativa
era de a porni într-o lungă și pericu-
loasă călătorie către Locurile Sfinte,
de unde nimeni nu știa dacă se va
mai întoarce.

Dacă o apucați pe un drum abrupt din Piazza Motta veți ajunge
la Sacro Monte, care adăpostește o
biserică, douăzeci de capele cu fresce
închinate Sfântului Francisc din
Assisi și sute de figuri de teracotă
dispuse în tablouri care ilustrează
scene din viața sfântului. Cufundat
într-o pădure de fagi, tei și pini, acest
munte sacru este un loc ideal pentru
plimbări, meditație și plăcerea de a te
bucura de un mediu natural mirific.

**Vederi panoramice
ale Insulei San Giulio**

PERIOADA OPTIMĂ

Tot anul

PENTRU GURMANZI

„L'Aperitif” să îmbogățești odă cu inventarea Carpano, acum 200 de ani, iar mai târziu a Martini-ului acum aproximativ 100 de ani. Alegeți un bar sub o galerie boltită și savurați un „aperitivo” tradițional. V-ați putea opri la „Al Bicerin”, cu decorul său original, vechi de 200 de ani. Printre clientii obișnuiați se numără cândva Cavour și Puccini. Potrivit rețetei originale, „bicerin” este un amestec de cafea fierbinte, ciocolată și frisca.

SFATUL NOSTRU

Torino eclipsă orice altă localitate în privința luminilor de Crăciun. Luci d'Artista reprezintă un scenariu perfect pentru un tur special de cumpărături de Crăciun.

Cândva Mole era cea mai înaltă structură construită din cărămidă de pe pământ. Înțenția inițială era de a face din ea sinagoga din Torino. (dreapta jos)

În mijlocul Piazzei Castello se află eleganțul Palazzo Madama care găzduiește Museo Civico d'Arte Antica. (stânga)

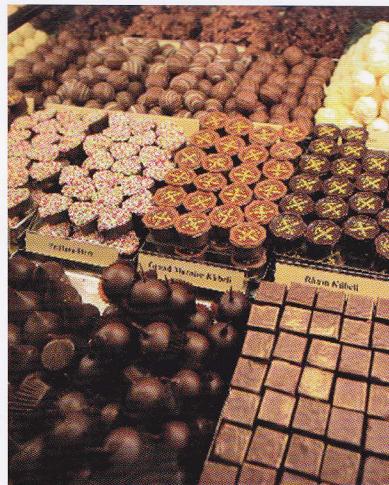
Maiescios și impunător, râul Pad traversează Torino oferind un drum plin de surpreze oricui dorește să descopere orașul plimbându-se de-a lungul apei. Vocația industrială și imaginea unui oraș dedicat muncii și inovației tehnologice ar putea oferi un tablou limitat al sufletului complex al orașului Torino.

Acesta este de fapt considerat un oraș magic. Situat pe paralela 45, marcată de obeliscul care domină Piazza Statuto, Torino este așezat pe unul dintre vârfurile triunghiului alb magic împreună cu alte două orașe, Lyon și Praga. În același timp, Torino face parte și din triunghiul magic negru opus, împreună cu Londra și San Francisco.

Intersecțarea acestor forțe este menită să creeze o latură pozitivă și una negativă a orașului. Mai mult, proiectarea romană inițială a orașului fixează cele patru porți ale orașului direct pe punctele cardinale. Piazza Statuto înșăși este situată deasupra unei necropole romane și a locului de execuție. Vizitând orașul, turiștii pot admira misterioasele simboluri de pe clădiri și statui. Cu toate acestea, Torino este considerat de multă lume un oraș al artelor și industriei, nu al viselor și legендelor.

Comori ale trecutului

Mergeți apoi să vedeați frumoasa Piazza Carrignano, în stil baroc, unde Accademia delle Scienze adăpostește

Museo Egizio, restaurat, care se situează pe loc doi ca importanță după muzeul din Cairo. Plimbăți-vă în jurul sarcofagelor și artefactelor scoase la iveală de arheologii italieni. Muzeul găzduiește de asemenea cea mai mare colecție de papirusuri și cele mai vechi țesături pictate care au fost descoperite vreodată.

În aceeași clădire, vă puteți delecta vizitând Galleria Sabauda, care găzduiește colecția particulară a familiei de Savoia. Frenezia cu care familia regală italiană a achiziționat opere de artă a avut ca rezultat una dintre cele mai bogate colecții de artă din Italia, care cuprinde capodopere datând din perioada timpurie a Renașterii și până la sfârșitul secolului XVII.

În imediata apropiere a orașului se desfășoară cel mai amplu proiect

de restaurare din zilele noastre din Europa. Palatul regal de vânătoare Venaria, precum și grădurile, biserică, parc și grădina alcătuiesc un sit care este Patrimoniu Mondial UNESCO. O vizită la această reședință împunătoare în stil baroc, creată după modelul palatului francez Versailles, este o adeverătă încântare.

O altă comoară este adăpostită în capela Catedralei San Giovanni Battista, giulgiul din Torino, care continuă să fie o sursă de mister. Fragmentele de pânză mortuară despre care se spune că sunt păstrate cu sângele lui Isus vor fi accesibile din nou publicului abia în 2025.

Mergeți apoi în zona Cavallerizza pentru a admira una dintre piesele de rezistență ale orașului, Mole Antonelliana, construită între 1863 și 1889. Îndrăznețele inovații structurale au dat naștere unei clădiri extrem de originale care adăpostește astăzi un muzeu al filmului. Puteți lua liftul pentru a ajunge pe o platformă de observație, de unde puteți admira în toată splendoarea Piemontului. De aici puteți vedea într-o zi însoțită chiar și Alpii.

Arta contemporană

Clădirea Lingotto, simbol al Italiei industriale, oferă vizitatorilor posibilitatea de a vedea uzina de automobile, cândva de o importanță majoră, de la linia de asamblare până la portiunea de testare. Noul complex, după o restructurare completă, este alcătuit din săli de teatru, săli de expoziții, un complex comercial, săli de conferințe și un hotel. Structura unică a Renzo Piano adăpostește Pinacoteca Giovanni e Mariella Agnelli cu lucrări de Matisse și Picasso.

Un alt exemplu de arhitectură industrială este Fundația Mertz, situată în fosta sală a cazanelor uzinei de automobile Lancia. La fel și Fondazione Sandretto Re Rebaudengo promovează noua generație de artiști contemporani și amintește trecutul industrial al orașului prin structura sa minimalistă.

Nu ratați nici vizita la fosta reședință a Casei regale de Savoia, Castelul Rivoli, pentru a observa contrastul izbitor dintre această construcție barocă din secolul XVIII și lucrările de artă contemporană pe care le adăpostește.

Arta culinară

Torino este indiscutabil una dintre capitalele mondiale ale artei culinare. Orașul se mândrește cu o tradiție culinară și viticolă care i-au adus o reputație internațională, bazată atât pe ingrediente adesea unice, precum trufele, cât și pe măiestria bucătarilor săi.

Viață agreabilă în Langhe

O combinație captivantă între priveliști uimitoare, mâncăruri delicioase și un vin de bună calitate

PERIOADA OPTIMĂ

Tot anul.

Toamna târziu pentru a găsi trufe.

CAZARE

Castello di Verduno, o cramă, un hotel și un restaurant clasic de familie într-o fermecătoare casă de vânătoare din anii 1700.

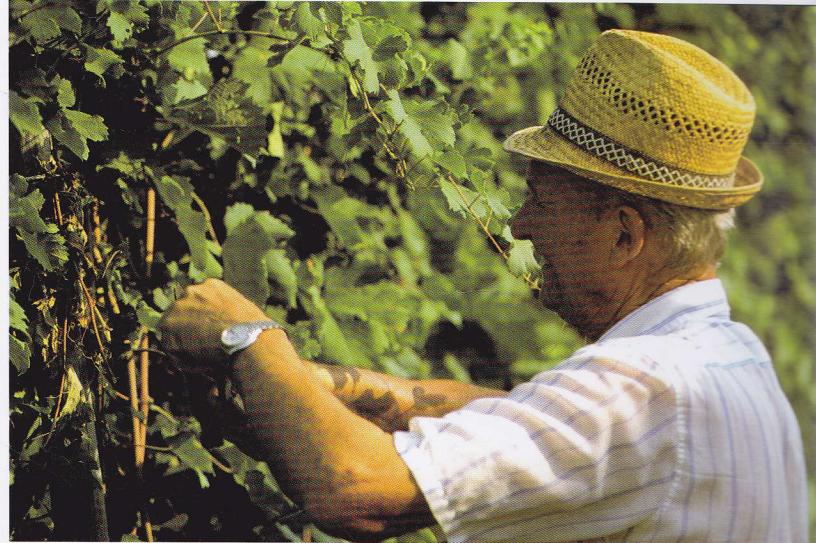
TÂRGURI

Târguri tradiționale au loc la Doglani moșea, la Bra vinerea și la Alba sămbăta.

Dealurile Langhe sunt caracterizate de rândurile perfect aliniate de viață-de-vie, de satele și cătunele pitorești care conferă zonei un farmec unic.

Langhe este un loc fermecător unde oameni perseverenți au lucrat pământul, au cultivat viață-de-vie nobilă și au căutat neprețuitele trufe secole de-a rândul. Trufa Albă (*Tuber magnatum*), ce nu poate fi cultivată, dar și cea mai căutată, crește în pădurile umede din Langhe, printre rădăcinile noduroase ale stejarilor, plopilor și sălcilor și tufișurile de aluni. Se spune că cu cât este mai tare lemnul copacilor, cu atât este mai bun și mai intens parfumul trufelor și savoarea lor. Așa încât câinii antrenați special să caute trufe (*trifulau*) sunt trimiși noaptea în căutarea acestui parfum pătrunzător, ușor lemnos și având un ușor iz de usturoi.

Această regiune este una dintre cele mai importante producătoare de vinuri și locul de unde provin vinuri prestigioase precum Barolo, Barbaresco, Barbera, Nebbiolo, Dolcetto d'Alba, Dolcetto di Doglani, Grignolino, Moscato d'Asti și Roero. Nimic nu e mai plăcut decât să-ți petreci o după-amiază urcând aceste dealuri împodobite cu vii, să admiră peisajul spectaculos și să te oprești să guști un pahar din fantasticul vin local în micile sate pitorești și în pivnițele prezente pretutindeni.

Comori artistice secrete

Pe lângă mult mai bine cunoscute atracții precum vinurile și bucătăria locală, moștenirea artistică din Langhe include castele, vile istorice, mari palate și biserici. Poate cel mai important dintre nenumăratele castele medievale care înfrumusețează zona este Castelul din Grinzane Cavour, unde contele Camillo Benso di Cavour, principalul artizan al unității Italiei, a locuit din 1832 până în 1849. Fortăreața din secolul XIII se află în vârful dealului și oferă o priveliște superbă asupra ținutului din jur.

Un alt giuvaer este Capela Santa Madona delle Grazie, cunoscută și sub numele de Capela Barolo, construită inițial la începutul anului 1900 ca adăpost pentru furtunile de vară, izbucninte pe neașteptate, pentru oamenii care muncea în viile dimprejur. După ani de zile în care a fost părăsită, capela a fost achiziționată de Ceretto, un important proprietar de vii, care l-a rugat pe celebrul artist englez și iubitor de vinuri David Tremlett să-l ajute să refacă clădirea. Tremlett la rândul său l-a rugat pe artistul american Sol LeWitt să i se